

IZMEĐU STRAHA I NADE

Neka je hvala Allahu, dž.š., Gospodaru svih svjetova. Neka su salavat i selam na Poslanika Muhammeda, s.a.v.s., njegovu časnu porodicu, ashabe i sve sljedbenike, koji žive između straha i nade.

Braćo moja u Dini Islamu! Niko nije toliko dobar, da ne bi mogao biti bolji. To što je neko hadžija, hafiz, efendija ili vaiz ne znači automatski da je dobar čovjek i da je kod Dragog Allaha zaslužio visoke položaje. U tom smislu posljednji ajet sure Fatir opominje i ledi krv u žilama: **"Kada bi Allah ljude kažnjavao prema zasluži, ne bi na Zemlji nikog živog ostavio, ali On im odgoda do roka određenog. A kada im rok njihov dođe, pa Allah zaista vidi Svoje robove."**

Isto tako, niko nije toliko loš, da ne bi mogao da postane dobar. To što je neko alkoholičar, kockar, bludnik ili drogeraš ne znači automatski da je propao i da mu je Džehennem zagaranovan. Prisjetimo se, u tom smislu, čovjeka koji je zbog mnoštva grijeha i straha od proživljenja oporučio svojim sinovima da ga nakon smrti spale te da njegov pepeo prosu po kopnu i moru, pomislivši da ga u tom slučaju Uzvišeni Allah neće moći proživjeti. Allah je tada naredio moru i kopnu da sakupe njegovo tijelo, pa ga je zatim proživio i upitao zašto je to uradio. Čovjek je rekao: "Iz straha od Tebe.", nakon čega mu je Uzvišeni Allah oprostio.

Allah je oprostio grijehе prostitutki koja je napojila žednog psa. Zatekla ga je pored bunara kako žedan rovi zemlju, pa se spustila u bunar, zgrabila vode u svoju cipelu te ga napojila i spasila od sigurne smrti. Pokazala je milost, pa je i sama zaslužila milost.

Allah je primio pokajanje i oprostio grijehе čovjeku iz Musaovog naroda, koji je četrdeset godina činio isti grijeh, a zbog čega je njegovom narodu bila uskraćena kiša. Čak štaviše, nakon njegovog pokajanja Uzvišeni Allah nije htio Musau, a.s., da otkrije ime tog čovjeka, iako je Musa, a.s., to od Gospodara tražio. Gospodar mu je objavio: **"O Musa, zar da ga otkrijem sada kada se pokajao, a bio sam ga sakrio dok je griješio?"**

Allah je primio pokajanje i oprostio grijehе čovjeku koji je ubio 100 ljudi, a koji je umro na putu prema mjestu u kojem su živjeli dobri i čestiti ljudi, a u koje je krenuo sa iskrenom namjerom da se popravi. Oko njega su se sporili meleki milosti i meleki kazne, pa im je Allah naredio da izmjere udaljenost između dva mjesta, i pošto je bio bliži mjestu pokajanja svrstan je među pokajnike i predan melekima milosti.

Allah je učinio šehidom beduina, koji je prihvatio Islam pred samu bitku i onda u toj bici poginuo, prije nego što je imao priliku da klanja i jedan jedini namaz. Poslanik, s.a.v.s., je za njega rekao: **"Malo je uradio a puno zaradio."**

Braćo moja, navedene vjerodostojne predaje vrlo jasno govore da čovjek vjernik mora da živi između straha i nade. Straha da će ga Uzvišeni Allah kazniti zbog grijeha i nade da će mu se Dragi Allah smilovati i grijeha mu oprostiti.

Prema tome, nema tog hadžije, hafiza, efendije ili vaiza koji sebi može dati za pravo da kaže hoće li će se Uzvišeni Allah nekom alkoholičaru, kockaru, bludniku ili drogerašu, smilovati i oprostiti mu ili neće. Niko nema pravo da nekome ubije nadu u Allahovu milost, oprost i bolje sutra, jer niko ne zna na kojem se stepenu nalazi kod svoga Gospodara. Uzvišeni Allah zaista ne voli gorde i hvalisave.

Niko nema pravo da za sebe kaže da je bolji od onoga koji u džamiju dođe samo za bajram, ili samo na džumu, ili samo na teraviju ili samo za Lejletul-Kadr. To što neko uvijek klanja u prvom saffu ne znači automatski da je bolji od onoga koji je ovog mjeseca Ramazana po prvi put ušao u džamiju i tom prilikom odlučio da krene Pravim putem.

Uzvišeni Allah nas uči da onima koji se iskreno pokaju On loša djela pretvara u dobra. Zamislite kako to izgleda kada se masa otpada odjednom pretvori u plemeniti metal. Kada čovjek od izgubljenog slučaja odjednom postane Allahu bliski rob. I to u samo jednoj sekundi. Sekundi u kojoj se pokajao svome Gospodaru i odlučio da krene Njegovim putem.

Uzvišeni Allah nas uči da niko nema pravo u Njegovo ime da sudi i da određuje ko će u Džennet a ko u Džehennem, niti da određuje stepene imana kod ljudi, niti da zaviruje u njihova srca. Svako treba da krene od sebe i da se prvo pobrine za sebe, tj. da pomete ispred svojih vrata.

Brate moj! Vrata Allahove milosti su uvijek i svima otvorena, a posebno u mjesecu Ramazanu. Zato ih nemoj pokušavati zatvoriti, već iskoristi činjenicu da milost Gospodara svjetova nema svoje granice. Neka ovaj mjesec Ramazan bude prekretnica u tvom životu i tvom odnosu prema Gospodaru i prema ljudima. Potrudi se da stekneš milost svoga Gospodara i pri tome dobro znaj da je najveći gubitnik onaj koji se u mjesecu Ramazanu ne popravi i ne promijeni nabolje, odnosno, onaj koji izađe iz mjeseca Ramazana isti ili gori nego što je u njega ušao.

S toga, molim Dragog Allaha da spusti na nas milost Svoju, da nam oprost naše grijeha i da nam podari Uputu, pa da iz mjeseca Ramazana izađemo bolji, zreliji i pametniji nego što smo u njega ušli. Amin.